

úmysl, vykonati s Růženou B-ovou soulož, dodav, že B-ová při pohlavním výkonu křičela, že byl hotov dříve, než se svým pohlavním údem dostal do jejich rodidel a že mu v tomto ohledu byla k dispozici jeho nevěsta. Také vyličení děje svědkyní B-ovou nepřipustilo jinakého závěru, než na zlý úmysl obžalovaného, vykonati na ní soulož, kdyžtž svědkyně ta zejména potvrdila, že se obžalovaný pokusil o soulož, které však nevykonal, že se stopořeným údem dotýkal se kyčlí svědkyně a pokraje jejích rodidel, že tam byl, ale jenom na kraji. Tyto a ostatní výsledky hlavního přeličení — při nejmenším obhajoba obžalovaného — připouštěly nanejvýše různé předpoklady po stránce objektivní, totiž o rozsahu, ve kterém se zlý úmysl obžalovaného stal skutkem, a mohly, ne-li musely vésti k eventuální otázce na zločin nedokonaného smilstva. Po subjektivní stránce však nepřipouštěly ani možnosti jinakého předpokladu, než úmysl vykonati soulož. Byl-li takto předpoklad zlého úmyslu, zneužití děvčete pohlavně jinakým způsobem než souloží, podle všech výsledků hlavního přeličení naprosto nemožným, bylo podřadění skutku pod pojem zprznění přímo vyloučeno, takže nebylo místa pro eventuální otázku, již byl by skutek přivoděn pod toto právní hledisko. Byla-li nepřipustná otázka přes to dána, byl tím porušen předpis Šu 320 tr. ř. a přivoděn zmatek podle Šu 344 čís. 6 tr. ř. Porušení formy tím nastavší mohlo mít na rozhodnutí účinek, který byl obžalobě na újmu; neboť porotci odpověděli na hlavní otázku o násilném smilstvu záporně a na eventuelní otázku o zprznění pro tento případ danou kladně. Jeli-kož i ostatní formální předpoklady posledním odstavcem Šu 344 tr. ř. stanovené (opření se otázky a včasná výhrada stížnosti) jsou dány, bylo stížnosti veřejného obžalobce vyhověti a výrok porotců, jakož i rozsudek na něm se zakládající zrušiti.

Čís. 2324.

Je-li přerušení těhotenství vzhledem k zdravotnímu stavu těhotné nutno, není trestno s hlediska §§ 9, 5, 144 tr. zák. nedokonané svádění (porodní asistentky) k vyhnání plodu.

(Rozh. ze dne 22. března 1926, Zm II 4/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním ličení zmateční stížnosti obžalované Josefy B-ové do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 10. listopadu 1925, pokud jím byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem nedokonaného svádění k spoluvinně na vyhnání plodu podle §§ 9, 5, 144 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ohledně stěžovatelky a podle Šu 290 tr. ř. též ohledně spoluobžalované Anděly O-ové a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl. V otázce, o niž tu jde, uvedl v

důvodech:

Při ústním provedení zmateční stížnosti bylo s hlediska hmotněprávního důvodu zmatečnosti podle čís. 9 písm. a) Šu 281 tr. ř. namítáno, že

B-ová byla v rozhodné době churavá, že při jejím stavu churavosti bylo indikováno přerušení těhotenství, že zákrok byl u ní nutným, neměla-li zaplatiti těhotenství životem. Námitka ta je oprávněná, neboť, bylo-li následkem zdravotního stavu obžalované B-ové přerušení jejího těhotenství nutným, nebylo ani trestným s hlediska Šu 9, 5, 144 tr. zák. nedokonané svádění Š-ové, by na ní předsevzala čin, vedoucí k vypuzení plodu, jenž podle zdravotního stavu B-ové musil býti odstraněn. Napadený rozsudek sice zjišťuje chorobný stav B-ové, avšak nevypořádal se náležitě s touto otázkou a nezaujal k ní přesného a správného stanoviska. Lékaři znalci MUDr. Karel S. a MUDr. Rajmund T. uvedli ve svém posudku dne 28. května 1924, že Josefa B-ová jest tělesně sešlá a stížena tuberkulosním katarhem levého plicního hrotu a že její zdravotní stav jest takový, že bývá při něm indikováno předčasné přerušení těhotenství. V napadeném rozsudku se praví, že obžalovanou B-ovou nezprošťuje viny ani ta okolnost, že — jak jest dokázáno posudkem znalců lékařů — její zdravotní stav byl takový, že bývá při něm indikováno předčasné přerušení těhotenství, neboť i tehdy prý B-ová se směla o pomoc obrátiti jen k lékaři, ale nikdy k pouhé porodní asistentce, jakou jest a byla obžalovaná Š-ová. Než napadený rozsudek nezjišťuje jasně, jaké byly příčiny chorobného stavu obžalované B-ové a zejména nezjišťuje, zda stav ten byl tu v době, kdy se B-ová obrátila na Š-ovou se žádostí za přerušení těhotenství. Ta okolnost, že se B-ová obrátila o pomoc na porodní asistentku a ne na lékaře, jest s hlediska zločinu podle §§ 9, 5 a 144 tr. zák. nerozhodná. Okolnost ta byla by bývala snad důležitou pokud se týče Š-ové s hlediska trestného činu podle Šu 335 tr. zák., kdyby se byla Š-ová při manipulaci na B-ové dopustila nějaké nedbalosti, mající v zápětí následky uvedené v Šu 335 tr. zák., po případě s hlediska Šu 431 tr. zák. Než těchto trestních ustanovení nelze použiti vůči B-ové, jež přece, předpokládajíc ovšem, že potrat byl nutný, byla pak jen předmětem uvedených trestných činů. Bylo proto zmateční stížnosti obžalované B-ové vyhověti a napadený rozsudek, v němž nejsou zjištěny ony skutečnosti, které při správném použití zákona měly by býti základem nálezu, nejen ohledně stěžovatelky, nýbrž podle Šu 290 tr. ř. z moci úřední i ohledně spoluobžalované Anděly O-ové, jež nepodala stížnosti, jako zmatečný zrušiti, a věc vrátiti soudu své stolice, by ji v rozsahu zrušení znova projednal a rozsoudil.

Čís. 2325.

Telegrafy (zákon ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924).

Propadnutí zařízení ve smyslu pátého odstavce Šu 24 zákona jest vysloviti bez ohledu na to, zda jest vlastnictvím pachatelovým, či osoby třetí.

Skutková podstata přečinu Šu 24 odstavec první zákona předpokládá činnost trvalou; nespadá sem ojedinělý případ výroby, dovozu nebo prodeje radiotelegrafního zařízení.